

ע"פ 8622/21 - שחר הולר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 21/8622

לפני:
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט ע' גروسקובף
כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המערער:
שחר הולר

נגד

המשיבה:
מדינת ישראל

ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי מרכז-
לודב-ת"פ 54630-09-20 17.11.2021 מיום
על ידי השופט חגית טרס

תאריך הישיבה:
(26.04.2022) כ"ה בניסן התשפ"ב

בשם המערער:
עו"ד משה יוחאי

בשם המשיבה:
עו"ד מסעד מסעד

בשם שירות המבחן למבוגרים:
גב' ברכה ויס

פסק דין

השופט י' אלרון:

1. לפנינו ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ח' טרס) ב-ת"פ 54630-09-20 מיום

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

17.11.2021, בגין גזיר על המערער עונש של 15 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוית, וזאת בגין הרשעתו בעבירות הצתה בצוותא. הערעור נסוב על חומרת העונש.

תמצית כתב האישום המתוקן

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 4.9.2020 חברו ייחדי המערער ואדם נוסף (להלן: אחר) לשם הצתת אופנוווע של נפגע העבירה, אשר חנה אותה העת בחניון תת קרקע'י בבניין ראשון לציון. המערער הסיע ברכבו את الآخر לעיר ראשון לציון, כשהם מצודים בקבוק וбо חומר דליק, והאחר חbos' קסדה מלאה על ראשו.

בשעה 22:53, בהגיעם בסמוך לבניין, עצר המערער את הרכב. והאחר ירד מהרכב כשהוא עוטה כפפות על ידיו, חbos' קסדה המכסה את פניו וראשו, ואוחז بيדו בקבוק המכיל חומר דליק. או אז, נכנס الآخر אל חניון הבניין, ניגש אל האופנוווע – והציתו. מששב לרכב המערער, נסעו ייחדי מהמקום. כתוצאה מעשייהם, אש אחזה באופנוווע וגרמה לשרפתו.

3. בגין מעשים אלו יווכח המערער בעבירה של הצתה בצוותא לפי סעיף 448(א) רישא ביחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

גזר הדין

4. המערער הורשע בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בו הוסכם כי לענין העונש יופנה המערער לקבלת תס Kirby מתעם שירות המבחן, ההגנה תהא חופשיה בטיעוניה ואילו המשיבה תעתרע לעונש של 18 חודשים מאסר בפועל, כעונש ראוי, לצד ענישה נלוית.

5. בגזר דין, בית המשפט המחוזי עמד על החומרה הרבה שב.swaggerה הצתה, על הסכנה הגדולה הטמונה בה והערכיהם החברתיים עליהם היא מגנה, וקבע כי עצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים היא ביןונית.

הובהר, כי למערער מיחסת הצתת אופנוווע בלבד – דהיינו פגעה ברכוש גרידא, אולם הצתה בחניון בניין מגורים, בשעת לילה מאוחרת, תומנת בחובה פוטנציאלי פגעה ממשמעותי לרכוש, לגוף ולנפש אחד. עוד נזקפה לחובת המערער העובדה כי המעשים לא נעשו כלאחיך יד, אלא לאחר שהמערער והآخر חברו ייחדי לצורך הצתת האופנוווע, הביאו עימם מרأس בקבוק עם חומר דליק, והאחר אף חbos' קסדה על ראשו ועטה כפפות על ידיו. מנגד, צוין כי אף שהמערער אחראי יחד עם الآخر למעשה הצתה מבצעים בצוותא, חלקו במעשה קטן במידה מה מאחר שלא ביצע בפועל את הצתה.

לאור נתונים אלו, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוגגת, קבע בית המשפט המחוזי כי מתוך העונש ההולם

בעניינו נע בין 15 ל-35 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשה נלוית.

בקביעת עונשו של המערער בגדרי המתחם, בית המשפט המחויז שקל את הودאותו, האופן בו לקח אחריות על מעשיו והיחסון בזמן שיפוטי כתוצאה מכך; גילו הצעיר ועברו הנקי; וכן את נסיבותו האישיות והמשפחתיות "שאין פשוטות כלל ועיקר". בנוסף, בית המשפט נתן דעתו לנטיוי השיקום והטיפול כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן, מהם עולה, בין היתר, כי המערער נוטל חלק בפגישות טיפוליות פרטניות, החול בתהיליך של נטילת אחריות, אף הוערך כי אינו מאופיין בדפוסי חשיבה והתנהגות עבריניים; עם זאת, כי הוא מצוי בשלב טיפול ריאושוני בלבד ושירות המבחן לא שלל את הסיכון בהמשך התנהלות שולית מצדיו.

6. משכך, בית המשפט המחויז השית על המערער עונש של 15 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו; 9 חודשים מאסר על תנאי לבן עבירה עצמה או עבירת אלימות מסווג פשע, למשך 3 שנים מיום שחרורו; ופייצ'ו לנפגע העבירה בסכום של 5,000 ש"ח.

תמצית טענות הצדדים

7. לטענת המערער, יש לקבוע כי ירצה את עונשו בדרך של עבודות שירות, חלף עונש מאסר בפועל לאחריו סORG ובריח. לשיטתו, העונש שנגזר עליו מבטא משקל רב לשיקולי גמול והרטעה, בעוד היה להעדיף בעניינו שיקולי שיקום. מוסיף המערער וטעון כי אף לא היה מקום לקבוע מתחם עונש הולם בעניינו, שהוסכם על טווח עונשה בהסדר הטיעון, ומכל מקום, מדיניות הענישה הנהוגת במקרים דומים מתונה מזו שקבע בית המשפט המחויז.

כן Natürlich, ביחס לנسبות ביצוע העבירה, כי המערער לא יזמ את המעשה, לא הגה את תכנית הפעולה ולא נטל חלק פעיל בהצתה עצמה – אלא רק נהג ברכב, וכי הודה במעשים, והביע חרטה כנה ואמתית. בבחינת נסיבותו האישיות של המערער, המערער הדגיש את גילו הצעיר, עברו ה"נק", אורח החיים הנורמטיבי שניהל עבור לביצוע העבירה, וכן כי ביצועה הסב לו ולמשפחה נזק כלכלי ונפשי. כמו כן, הפנה לכך לשירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי הרתיע כנדרש, רמת הסיכון להתקנות אלימה מצד – נמוכה, והוא בעל שאיפות נורמטיביות לעתיד.

8. מנגד, לטענת המשיבה העונש שהושת על המערער ראוי – ואף מقل עמו. הובאה, כי העונש סביר ואין סוטה ממתחם הענישה ומציין בטוויה הענישה שהוסכם בין הצדדים, וכן כי בית המשפט המחויז התייחס למכלול השיקולים הרלוונטיים בקביעת עונשו של המערער. בכלל זה, מחוד גיסא, נשקלו חומרת עבירת ההצתה, פוטנציאל הסיכון שבאה, והעובדה כי מדובר באירוע מתוכנן הכול התארגנות מראש; ומайдך גיסא, חלקו של המערער ביצוע העבירה ביחס לאחרר, ונסיבותו האישיות והמשפחתיות כפי שעלו מتسקירי שירות המבחן. עוד צוין, כי לקיחת האחוריות מצד המערער מוגבלת, שעה שלדעתה זהות האخر שביצע את ההצתה ידועה לו.

דין והכרעה

9. דין הערעור להידחות, וכך יצא לחברי וחברתנו.

כל ידוע הוא כי בית המשפט יטה שלא להתערב בעונש שהושת על ידי הרכאה הדינית, אלא במקרים שבהם ניכרת חריגה קיצונית מדיניות הענישה הנוגעת במקרים דומים, או כאשר נפלת על פני הדברים טעות מהותית ובולטת בಗזר הדין (ע"פ 8869 מדינת ישראל נ' קואסמה, פסקה 10 (13.3.2022); ע"פ 577/22 מדינת ישראל נ' אוחנינה, פסקה 9 (6.3.2022)).

בהתאם אמות מידה אלו, ניכר שאין מקום לקבל את הערעור.

10. בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירות הוצאה הנובעת מפוטנציאל הנזק הרסני הטמון בה לסייע, לרbesch ולחי אדם. אין לדעת כיצד תhapשת האש אשר "דרך לילך ולהיזק", ובמי תחוץ ותפגע בדרך הילוכה הלא צפוי. גם במקרים בהם התכוון המצית לפגיעה אחת, אין בידיו של המשליך אש לשולט בהשתולותה, ואף שראשתה ידועה – לאחריתה מי ישורנה (ע"פ 2939/19 חלפון נ' מדינת ישראל, פסקה 6 לחווות דעתו של חברי השופט ע' גروسקובף (2.2.2020); ע"פ 3216/20 מאור נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (10.12.2020); ע"פ 559/22 מדינת ישראל נ' יחיא, פסקאות 16-18 (14.3.2022)).

בהתאם, מדיניות הענישה הנוגעת ביחס לעבירות הוצאה היא להשית עונש מסר בפועל על מבצעיה, בייחודה במקרה בו קדמה למעשה הוצאה התארגנות (ע"פ 8125/15 פרוקופנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (19.4.2016)).

במקרה דנן, המערער והאחר פעלו יחדיו באישון לילה, תוך התארגנות מוקדמת, והציטו אש בחניון בגין מגורים באופן העולול לסיכון חי אדם. מעשים חמורים אלה דורשים ענישה הולמת.

11. זאת ועוד, וביחס לטענות המערער באשר לקביעת מתחם עונש הולם מקום בו הושג הסדר טיעון, הרי שבמקרה אחר ציינתי:

"בית משפט זה נדרש זה מכבר לפרשנות "מערכת היחסים" בין הוראות התקיקן לבין קיומו של הסדר טיעון, וקבע כי קיומו של الآخرן אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת התקיקן. היינו: אף אם יש הסכמה בין הצדדים לטווח ענישה, שהוא תוצאה של מיקוח הצדדים, על בית המשפט לבחון את מתחם הענישה, המהווה קביעה נורמטיבית בדבר האיזון הראי שנקבע על ידי המחוקק" (ע"פ 6197/20 מדינת ישראל נ' גולאני, פסקה 16 (28.11.2021), הധגות הוספו – י' א'; ראו גם: ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013); ע"פ 1548/18 גיא נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (28.11.2018)).

לזאת אוסיף, כי מילא, כפי שנקבע לא אחת, ערכאת הערעור בוחנת את התוצאה העונשית הסופית של גזר הדין, ואין בשגגה באופן ישותי הבנית שיקול הדעת כנדרש, כדי להצדיק התערבות (ע"פ 5407/21 דלאשי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (15.2.2022)). זאת בבחינת למליה מן הוצרך, משאינו סבור כי נפלת שגגה כאמור.

12. אף את טענות המערער במישור שיקולי השיקום, אין מוצא לקבל. במסגרת מלאכת גזירת הדין לשיקולי שיקום קיים משקל, ולעתים משקל נכבד – אך אלו אינם חזות הכל (ע"פ 2392/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 2

לחווות דעתך (12.8.2021). המערער אמין הביע חרטה על מעשיו, אך זו אינה מאינית או מפחיתה במידה הנטענת, את הפגיעה המשמעותית בערכיהם החסונים תחת עבירת ההצעה (ע"פ 6341/14 בן אישטי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (8.7.2015)). הלכה למעשה, אף שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית בעניין המערער, ומשכך לא מצא בית המשפט המחויז לנכון לסתות לקולה ממתחם העונש ההולם.

13. כמו כן, חלקו של המערער במעשה ההצעה בפועל אכן היה קטן מחלוקתו של الآخر, אולם בית המשפט המחויז נתן דעתו היטב לנסיבזה זו, לשאר נסיבות המקירה ולנסיבותו האישיות והמשפחתיות של המערער, ואלו באו לידי ביטוי בגזרת עונשו של המערער ברף התחthon של מתחם הענישה. גם נימוק זה אפוא, אינו מצדיק הקלה בעונשו של המערער.

14. אשר על כן, בית המשפט המחויז שקלל כראוי את מכלול נסיבות המקירה, נסיבותו האישיות של המערער, חומרת העבירה ומדיניות הענישה הנהוגת. העונש שהושת על המערער אינו מופרז בהינתן חומרת מעשיו – ודומה שיש בו גם כדי להקל עליו.

15. סוף דבר, אני סבור כי יש לדחות את הערעור.

ש | פ | ט

השופט ע' גروسקובוף:

אני מסכימים.

ש | פ | ט

השופט ג' כנפי-שטייניץ:

אני מסכימה.

ש | פ | ט | ת

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

הוחלט כאמור בפסק דין של השופט י' אלרון.

המערער יתיצבלשא לתיקון המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 12.6.2022 עד השעה 10:00 בלבד הדרים, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשבראשו תעודת זהות או דרכון. על המעරער לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למילוי מוקדם, עם ענף אבחון ומילוי של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתן היום, י"ד באיר התשפ"ב (15.5.2022).

שופט

שופט

שופט